

Sygn. akt XII C 42/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2022 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy XII Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marcin Kawecki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Piotr Szczerba

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2022 r. w Bydgoszczy

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedziba w B.

przeciwko M. P.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. Pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy:

a) w postaci Wyroku Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 31 lipca 2019 r. w sprawie I C 1841/18 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Okręgowy w Katowicach w zakresie pkt 2, tj. co do kwoty 1.305,46 zł (jeden tysiąc trzysta pięć złotych 46/100 groszy);

b) w postaci Wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 13 kwietnia 2021 r. w sprawie III Ca 1402/19 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności przez Sąd Okręgowy w Katowicach w zakresie pkt 2, tj. co do kwoty 450,00 zł (czterysta pięćdziesiąt złotych 00/100 groszy).

2. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1.117,00 -zł (jeden tysiąc sto siedemnaście złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesy w tym kwotę 900,00 zł (dziewięćset złotych 00/100 groszy) tytułem zastępstwa procesowego z odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie, za czas od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty.

SSR Marcin Kawecki

UZASADNIENIE

Wyroku z dnia 10 lutego 2022 r. w sprawie o sygn. akt XII C 42/21

Powódka reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła pozew na podstawie art. 840 § 1 kpc o pozbawienie wykonalności tytułów wykonawczych w postaci dwóch orzeczeń sądowych w całości punktów drugich, tj. Wyroku Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 31 lipca 2019 r. sygn. akt I C 1841/18 – co do pkt 2 i Wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 13 kwietnia 2021 r. sygn. III Ca 1402/19 też co do pkt 2. W pkt 2 wyroków orzeczono o obowiązku zapłaty kosztów postępowań. Pełnomocnik wniósł też o zasądzenie kosztów postępowania, przeprowadzenie dowodów wnioskowanych w treści pozwu i zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania.

W uzasadnieniu wskazano, iż powódka będąca też powódką w sprawach C prowadzonych przed SR w Tychach i SO w Katowicach wykonała obowiązki wynikające z pkt 2 ww. orzeczeń, tj. zapłaciła pozwanej (też pozwanej w ww.

sprawach C) koszty postępowań (która powódka przegrała) jeszcze przed nadaniem klauzuli wykonalności i bez znaczenia do powództwa opozycyjnego jest to, że powódka wystąpiła do komornika o egzekucję kosztów postępowania klauzulowego.

Powódka dokonała zapłaty na rzecz pozwanej kosztów postępowania wynikających ze wspomnianych orzeczeń w dniu 29 kwietnia 2021 r.

W odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanej wniósł o oddalenie powództwa w całości, zasądzenie kosztów postępowania i przeprowadzenie dowodów wnioskowanych w treści pozwu.

Zarzucił powódce nieudowodnienie roszczenia i bezzasadność powództwa in genere.

Główne argumenty uzasadnienia skupiły się na kwestii zasadności wytoczonego powództwa w sprawie przed Sądem Rejonowym w Tychach I C 1841/18 oraz bezzasadności apelacji powódki (pозwanej przed SR w Tychach), którą Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił. Pozwana wskazywała, iż ww. sprawy toczyły się na kanwie pożyczki udzielonej pozwanej przez powódkę. SR w Tychach oddalił powództwo powodowej spółki p-ko pozwanej o zapłatę a Sąd Okręgowy orzeczenie to utrzymał w mocy. Pełnomocnik pozwanej argumentował, iż umowa zawierała klauzule niedozwolone a postępowanie powodowej spółki było moralnie naganne.

Ponadto skoro orzeczenie SR i SO uprawomocniły się, to pozwana była uprawniona do złożenia wniosku o nadania klauzuli wykonalności na orzeczenia i skierowania sprawy w zakresie kosztów postępowania klauzulowego do egzekucji komorniczej.

Powódka uzyskała także na swoją rzecz zabezpieczenie powództwa w postaci zawieszenie egzekucji toczącej się pod sygn. akt Km 274/21 a prowadzonej przez komornika sądowego przy Sr w Bydgoszczy Jacka Zawadzkiego.

Sąd ustalił co następuje:

Powódka zawarła z pozwaną umowę w dniu 31 stycznia 2018 r. umowę pożyczki zabezpieczoną wekslem in blanco. Sąd Rejonowy w Tychach wyrokiem z dnia 31 lipca 2019 r. oddalił powództwo o zapłatę, stwierdzając, że umowa była nieważna i roszczenie powódce nie przysługiwało. W wyniku apelacji powódki od tego wyroku sąd Okręgowy apelację oddalił wyrokiem z dnia 13 kwietnia 2021 r. W unikatach 2 orzeczeń zasądzone koszty postępowania od powódki na rzecz pozwanej, odpowiednio w I instancji 1.305,46 zł i w II instancji 450 zł, razem 1.755,46 zł.

Dowód:

1) Akta sprawy I C 1841/18 – karty od 3 do 167 – na okoliczność wytoczenia powództwa o zapłatę, oddalenia roszczenia (Wyrok – karta 96 akt), utrzymania orzeczenia przez sąd II instancji i zasądzenia kosztów postępowań (wyrok karta 153 akt), wystąpienia pełnomocnika w dniu 23 kwietnia 2021 r. (karta 159-161 akt) z nowskiej o klauzulę wykonalności, nadania w dniu 7 maja 2021 r na orzeczenia klauzuli wykonalności (karta 162 ww. akt).

Następnie po uzyskaniu tytułów wykonawczych pozwana w dniu 9 czerwca 2021 r. skierowała do KSR Zawadzkiego wnioski po wszczęciu postępowania egzekucyjnego w zakresie kosztów post, klauzulowego tj. 120 zł i zastępstwa w egzekucji.

Dowód:

2) Akta Km 274/21 karty od 1 do 4 - wnioski egzekucyjne na okoliczność skierowania sprawy do egzekucji komorniczej.

W dniu 29 kwietnia 2021 r. powodowa spółka dokonała na rzecz pozwanej w niniejszej sprawie zapłaty łącznej kwoty 1.755,46 zł tytułem „Zwrot kosztów postępowania i post apelacyjnego w zw. z wyrokiem z dnia 31.07.19 – I C 1841/18 i 13.04.21 – III Ca 1402/19 s sprawie M. P.”

3) **Dowód** – wydruk potwierdzenia przelewu – karta 16 akt sprawy głównej na okoliczność spłaty zobowiązania objętego orzeczeniami Sądów.

Pozostałe dowody przeprowadzone w oparciu o dokumenty złożone do sprawy w pismach procesowych: jak korespondencja mailowa pomiędzy stronami na okoliczność spłaty zobowiązania objętego tytułami – kart 12-15 akt głównych, oraz kart od 48 do 70 akt na okoliczność powstania tytułów, udzielonych zabezpieczeń i prowadzonych postępowań egzekucyjnych.

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie opisanych powyżej dokumentów, których istnienia i treści strony nie zakwestionowały. Nie budziły one również wątpliwości Sądu, co do prawdziwości i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. Dodać należy, że powyższe dokumenty Sąd uznał za wystarczające dla rozstrzygnięcia sprawy, mając na względzie treść art. 227 kpc, który stanowi że przedmiotem dowodu są jedynie fakty mające dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie.

W niniejszej sprawie powód domagał się pozbawienia wykonalności w całości punktów drugich (2) tytułów wykonawczych w postaci Wyroku Sądu Rejonowego w Tychach z dnia 31 lipca 2019 r. sygn. akt I C 1841/18 i Wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 13 kwietnia 2021 r. sygn. III Ca 1402/19.

Uzasadniając swoje żądanie powód podniósł zarzut spłaty zobowiązania, wobec czego zobowiązanie nie może być egzekwowane.

W niniejszej sprawie tytułem wykonawczym są orzeczenia sądu – zaopatrzone w klauzulę wykonalności. Zastosowanie ma zatem art. 840 § 1 pkt 2 Kodeksu postępowania cywilnego.

W ocenie sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie za następujących przyczyn:

Art. 840 § 1 pkt 2 kpc, będący podstawą żądania i rozstrzygnięcia wskazują, że:

„Dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli: **po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane**; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może oprzeć powództwo także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, na zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zgłoszenie tego zarzutu w sprawie było z mocy ustawy niedopuszczalne, a także na zarzucie potrącenia;”

W przedmiotowej sprawie nie ulega wątpliwości zarówno fakt powstania obowiązku zapłaty kosztów objętych tytułami wykonawczymi jak i fakt spłaty tego zobowiązania przez powódkę w dniu 29 kwietnia 2021 r.

Zarzut pozwanej, że powódka nie udowodniła roszczenia jest zatem całkowicie chybiony. Pozwana nie przytacza żadnego kontrargumentu ani dowodu, który pozwalałby stwierdzić, iż przelewu na łączną kwotę 1.755,46 zł tytułem kosztów postępowań nie wykonano. Nie wątpliwie zapłaty dokonano po powstaniu tytułów egzekucyjnych.

W ocenie sądu kwestie związane z przyczynami, dla których powództwo i apelację oddalono są irrelevantne dla niniejszej sprawy. Bez znaczenia jest to czy umowę pożyczki uznano za nieważną jak również etyczność postępowania powódki. Te zagadnienia były przedmiotem analizy i oceny przez Sądy w Tychach i Katowicach.

Znaczenie dla powództwa opozycyjnego ma jedynie fakt, czy zobowiązanie objęte tytułem może być egzekwowane. W sprawie niniejszej należy udzielić odpowiedzi przeczącej. Nie ma, jak wskazano, wątpliwość, że zobowiązanie zostało spełnione. Nie ulega wątpliwości, iż pozwana mogła wystąpić z wnioskiem o nadanie klauzuli wykonalności otrzymanym orzeczeniem, co uczyniono 23 kwietnia 2021 r. Nie ulega też wątpliwości, iż wniosek ten na skutek zapłaty zobowiązania w dniu 29 kwietnia 2021 r. mógł zostać skutecznie cofnięty. W szczególności świadczy o tym mail z 23.04.2021 r. z prośbą o wskazanie numeru rachunku bankowego do zapłaty zobowiązania, który został zignorowany

jak widać, gdyż w tym dniu złożono wniosek o klauzulę wykonalności. W ocenie sąd nie bez znaczenia jest też fakt, iż datę prawomocności orzeczenie II instancji (13.04.2021 r.) a datę zapłaty (29.04.2021 r.) dzieli zaledwie 16 dni. De iure oczywiście pozwana była w prawie, aby złożyć wniosek o klauzulę, lecz zasady doświadczenia życiowego wskazują, iż należności objęte orzeczeniami są regulowane w pewnym odstąpi czasowym, który tu wynosił ponad 2 tygodnie. Niemniej ma to marginalne znaczenie dla sprawy.

Fakt skierowania do postępowania egzekucyjnego jedynie kosztów postępowania klauzulowego nie skutkuje tym, iż tytuł nie może być też dochodzony w pozostałym zakresie. Dalej pozostaje on bowiem w obiegu prawnym i jako taki może zostać pozbawiony wykonalności, jeśli zobowiązanie nim objęte nie powinno być egzekwowane, co miało w sprawie miejsce.

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w sprawie pozwała jednoznacznie stwierdzić, że zobowiązanie zostało spłacone i tym samym wyroki w zakresie obowiązku zapłaty kosztów postępowania nie mogły pozostawać o obrocie prawnym. Zatem zaistniała podstawa wskazana w art. 840 § 1 pkt 2 kpc do wytoczenia powództwa opozycyjnego. Oczywiście jest, że żądanie dotyczyć mogło pozbawienia wykonalności w całości pkt 2 orzeczeń, bowiem pkt 1 nie podlegały wykonalności tylko prawomocności.

W świetle powyższego orzeczono jak w pkt 1 sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 1¹ kpc § 1. Strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

§ 1¹. Od kwoty zasądzonej tytułem zwrotu kosztów procesu należą się odsetki, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, którym je zasądzone, do dnia zapłaty. Jeżeli orzeczenie to jest prawomocne z chwilą wydania, odsetki należą się za czas po upływie tygodnia od dnia jego ogłoszenia do dnia zapłaty, a jeżeli orzeczenie takie podlega doręczeniu z urzędu - za czas po upływie tygodnia od dnia jego doręczenia zobowiązanemu do dnia zapłaty.

Na koszty składają się kwota 200 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu (art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych), 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 900 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego – na podstawie § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).

Bydgoszcz, dnia 29 marca 2022 r. SSR Marcin Kawecki

ZARZĄDZENIE

1. Odpis wyroku wraz z odpisem uzasadnienia doręczyć poprzez portal pełnomocnikowi pozwanej.
2. Akta z wpływem lub za 30 dni.

Bydgoszcz, dnia 29 marca 2022 r. SSR Marcin Kawecki